

31979L0795

22.9.1979

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 239/1

SMĚRNICE KOMISE

ze dne 20. července 1979,

kteřou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 71/127/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zpětných zrcátek motorových vozidel

(79/795/EHS)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

Článek 1

s ohledem na směrnici Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel⁽¹⁾, naposledy pozměněnou směrnicí 78/547/EHS⁽²⁾, a zejména na články 11, 12 a 13 uvedené směrnice,

Směrnice 71/127/EHS se mění takto:

1) V čl. 3 odst. 2 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Neshodnost se schváleným typem ve smyslu prvního pododstavce nastane, pokud nejsou splněny požadavky bodu 2 přílohy I.“

s ohledem na směrnici Rady 71/127/EHS ze dne 1. března 1971 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zpětných zrcátek motorových vozidel⁽³⁾,

2) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„1. Od 1. února 1980 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se zpětných zrcátek:

vzhledem k tomu, že podle získaných zkušeností a stavu technologie je nyní možné stanovit přísnější požadavky a přiblížit je skutečným podmínkám zkoušek;

a) — odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 70/156/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ motorového vozidla, ani

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 71/127/EHS předpokládá stanovení předpisů týkajících se vnějších zpětných zrcátek seřiditelných z polohy řidiče, jakmile to umožní vývoj technologie;

— zakázat první uvedení vozidla do provozu,

vzhledem k tomu, že opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro přizpůsobování směrnic o odstraňování technických překážek obchodu v oblasti motorových vozidel technickému pokroku,

pokud zpětná zrcátka tohoto typu vozidla nebo těchto vozidel splňují požadavky této směrnice;

b) — odmítnout udělit EHS schválení typu konstrukční části nebo vnitrostátní schválení typu pro typ zpětného zrcátka, pokud tato zpětná zrcátka splňují požadavky této směrnice, ani

⁽¹⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 26.6.1978, s. 39.

⁽³⁾ Úř. věst. L 68, 22.3.1971, s. 1.

- zakázat uvedení na trh zpětných zrcátek opatřených značkou EHS schválení typu konstrukční části vydanou v souladu s požadavky této směrnice.
2. Od 1. října 1981 členské státy
- a) — nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 70/156/EHS pro typ vozidla, jehož zpětná zrcátka nesplňují požadavky této směrnice,
 - mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ vozidla, jehož zpětná zrcátka nesplňují požadavky této směrnice,
 - b) — nesmějí již udělit EHS schválení typu konstrukční části pro typ zpětného zrcátka, pokud nesplňuje požadavky této směrnice,
 - mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu konstrukční části pro typ zpětného zrcátka, pokud nesplňuje požadavky této směrnice.
3. Od 1. října 1984 členské státy:
- mohou zakázat první uvedení do provozu vozidel, jejichž zpětná zrcátka nesplňují požadavky této směrnice,

— mohou zakázat uvedení na trh zpětných zrcátek, která nejsou opatřena značkou schválení typu konstrukční části vydanou v souladu s požadavky této směrnice.“

3. Přílohy I, II a III se nahrazují přílohami I, II, III a IV této směrnice.

Článek 2

Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. února 1980. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 3

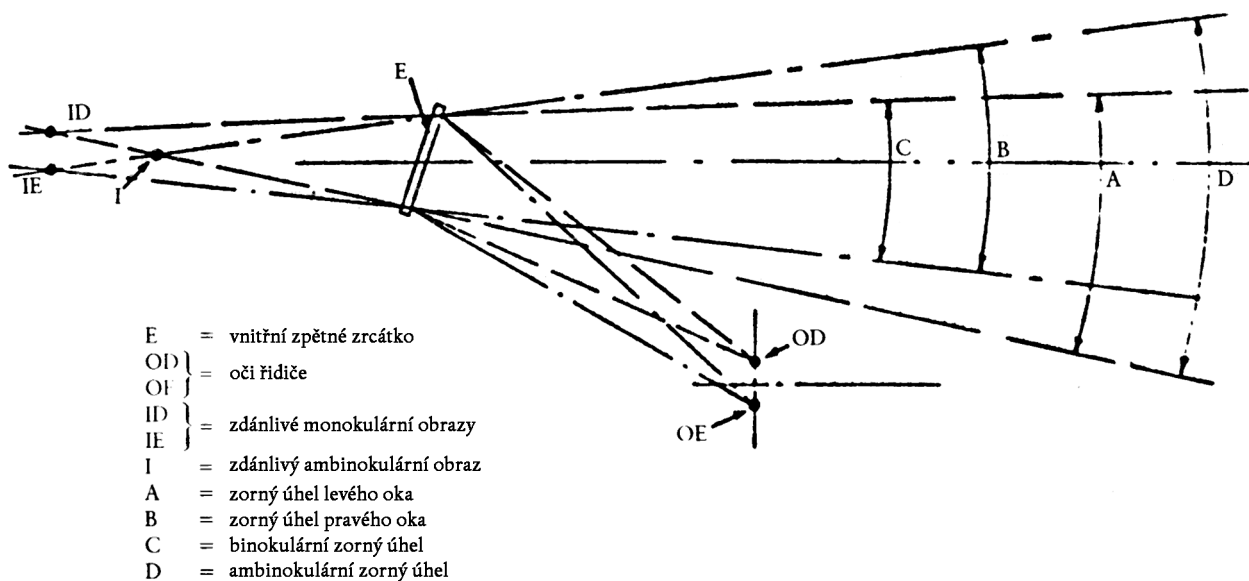
Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 20. července 1979.

Za Komisi
Étienne DAVIGNON
člen Komise

PŘÍLOHA I

1. DEFINICE
- 1.1 „Zpětným zrcátkem“ se rozumí zařízení, jehož účelem je poskytovat jasný pohled směrem dozadu v poli výhledu definovaném v bodu 3.4, s výjimkou složitých optických systémů, jako jsou periskopy.
- 1.2 „Vnitřním zpětným zrcátkem“ se rozumí zařízení podle bodu 1.1, které může být namontováno ve vozidle v prostoru pro cestující.
- 1.3 „Vnější zpětným zrcátkem“ se rozumí zařízení podle bodu 1.1, které může být namontováno na vnějším povrchu vozidla.
- 1.4 „Doplňkovým zpětným zrcátkem“ se rozumí jiné zpětné zrcátko než zařízení typu podle bodu 1.1, které může být namontováno uvnitř nebo vně vozidla za předpokladu, že vyhovuje bodu 2 s výjimkou bodů 2.1.1, 2.2 a 2.3.4.
- 1.5 „Typem zpětného zrcátka“ se rozumějí zařízení, která se významně neliší v těchto zásadních hlediscích:
- 1.5.1 rozměry a poloměr křivosti odrazného povrchu zpětného zrcátka;
- 1.5.2 konstrukce, tvar nebo materiály zpětných zrcátek, včetně spojení s karoserií.
- 1.6 „Třídou zpětných zrcátek“ se rozumějí všechna zařízení mající jednu nebo více společných vlastností nebo funkcí. Vnitřní zpětná zrcátka jsou zařazena do třídy I. Doplňková vnitřní zpětná zrcátka jsou zařazena do třídy Is.
- Vnější zpětná zrcátka jsou zařazena do tříd II a III.
- Doplňková vnější zpětná zrcátka jsou zařazena do tříd IIs a IIIs.
- 1.7 Poloměrem „r“ se rozumí střední hodnota poloměrů křivosti měřených na odrazném povrchu metodou podle bodu 2 dodatku 1 k této příloze.
- 1.8 „Hlavními poloměry křivosti v jednom bodě na odrazném povrchu (r_p)“ se rozumějí hodnoty získané pomocí přístroje definovaného v dodatku 1 a naměřené na oblouku odrazného povrchu procházejícím středem zrcátka rovnoběžně s úsečkou b definovanou v bodu 2.2.2.1 a na oblouku kolmém k této úsečce.
- 1.9 „Poloměrem křivosti (r_p) v jednom bodě na odrazném povrchu“ se rozumí aritmetický průměr hlavních poloměrů křivosti r_i a r'_i , tj.:
- $$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$
- 1.10 „Středem zrcátka“ se rozumí těžiště viditelné plochy odrazného povrchu.
- 1.11 „Poloměrem křivosti součástí zpětného zrcátka“ se rozumí poloměr c oblouku kružnice, která se nejvíce přibližuje zakřivenému tvaru dotyčné části.
- 1.12 „Zornými body řidiče“ se rozumějí dva body vzdálené od sebe 65 mm a nacházející se 635 mm svisle nad R-bodem sedadla řidiče definovaným v příloze IV. Přímka spojující tyto body je kolmá ke střední podélné svislé rovině vozidla. Střed úsečky spojující oba zorné body leží v podélné svislé rovině, která musí procházet středem konstrukční polohy sedění řidiče podle pokynu výrobce.
- 1.13 „Ambinokulárním viděním“ se rozumí celkové pole výhledu získané složením monokulárních polí výhledu pravého a levého oka (viz připojený obrázek).

1.14 „Typem vozidla z hlediska zpětných zrcátek“ se rozumějí motorová vozidla, která se neliší v těchto zásadních hlediscích:

1.14.1 vlastnosti karoserie, které omezují pole výhledu;

1.14.2 souřadnice R-bodu;

1.14.3 stanovené polohy a typy zpětných zrcátek.

1.1.5 „Vozidla kategorií M_1 , M_2 , M_3 , N_1 , N_2 a N_3 “ se rozumějí vozidla definovaná v příloze I směrnice 70/156/EHS.

2. POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE POSTUPU EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI PRO ZPĚTNÁ ZRCÁTKA

2.1 Obecné požadavky

2.1.1 Všechna zpětná zrcátka musí být seřiditelná.

2.1.2 Okraj odrazného povrchu musí být uložen v ochranném pouzdře, které musí mít na svém obvodu ve všech bodech a ve všech směrech hodnotu poloměru křivosti $c \geq 2,5$ mm. Vyčnívá-li odrazný povrch z ochranného pouzdra, nesmí být poloměr křivosti c okraje vyčnívající části menší než 2,5 mm a odrazný povrch musí být možno zasunout do ochranného pouzdra silou 50 N, kterou se působí v místě největšího vyčnívání z ochranného pouzdra vodorovným směrem, přibližně rovnoběžným se střední podélnou rovinou vozidla.

2.1.3 Je-li zpětné zrcátko namontováno na rovinném povrchu, musí mít všechny jeho části bez ohledu na polohu seřízení zrcátka poloměr křivosti c nejméně 2,5 mm, včetně částí, které po zkoušce podle bodu 2.4.2 zůstanou spojeny s držákem zrcátka a kterých se může za statického stavu dotknout koule o průměru 165 mm u vnitřních zpětných zrcátek nebo o průměru 100 mm u vnějších zpětných zrcátek.

2.1.3.1 Ustanovení o poloměru křivosti podle bodu 2.1.3 se nevztahují na okraje upevňovacích děr nebo vybrání, jejichž průměr nebo nejdelší úhlopříčka je menší než 12 mm, jestliže jsou jejich hrany zaobleny.

2.1.4 Zařízení pro připevnění zpětného zrcátka k vozidlu musí být navrženo tak, aby válec o poloměru 50 mm, jehož osu tvoří osa nebo některá z os otáčení zajišťující vychýlení zpětného zrcátka ve směru možného nárazu, protínal alespoň část povrchu, k němuž je zařízení připevněno.

2.1.5 U vnějších zpětných zrcátek se na části uvedené v bodech 2.1.2 a 2.1.3 příslušná ustanovení nevztahují, jsou-li tyto části zhotoveny z materiálu, jehož tvrdost není větší než 60 podle Shoreho stupnice A.

2.1.6 U částí vnitřních zpětných zrcátek, které jsou zhotoveny z materiálu o tvrdosti menší než 50 podle Shoreho stupnice A a které jsou namontovány na tuhém držáku, se požadavky bodů 2.1.2 a 2.1.3 vztahují jen na držák.

2.2 Rozměry

2.2.1 Vnitřní zpětná zrcátka (třída I)

Rozměry odrazného povrchu musí být takové, aby bylo možné do něj vepsat obdélník o délce jedné strany 4 cm a délce druhé strany a , kde

$$a = 15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

2.2.2 Vnější zpětná zrcátka (třídy II a III)

2.2.2.1 Rozměry odrazného povrchu musí být takové, aby bylo možné do něj vepsat:

- obdélník o výšce 4 cm a délce základny, která, měřená v centimetrech, má hodnotu a ,
- úsečku, která je rovnoběžná s výškou obdélníku a jejíž délka, vyjádřená v centimetrech, má hodnotu b .

2.2.2.2 Minimální hodnoty a a b jsou uvedeny v tabulce:

Třída zpětného zrcátka	Kategorie vozidel, pro něž jsou zpětná zrcátka určena	a	b
II	M_2 , M_3 , N_2 a N_3	$\frac{17}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	20
III	M_1 a N_1	$\frac{13}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	7

2.3 Odrazný povrch a součinitele odrazivosti

2.3.1 Odrazný povrch zpětného zrcátka musí být buď rovinný, nebo sféricky vypuklý.

2.3.2 Rozdíly mezi poloměry křivosti

2.3.2.1 Rozdíl mezi poloměry r_i nebo r'_i a r_p v kterémkoli vztažném bodě nesmí být větší než $0,15 r$.

2.3.2.2 Rozdíl mezi kterýmkoli z poloměrů křivosti (r_{p1} , r_{p2} a r_{p3}) a r nesmí být větší než $0,15 r$.

2.3.2.3 Není-li r menší než 3 000 mm, nahradí se hodnota $0,15 r$ uvedená v bodech 2.3.2.1 a 2.3.2.2 hodnotou $0,25 r$.

2.3.3 Hodnota r nesmí být menší než:

- 1 800 mm u zpětných zrcátek třídy II,
- 1 200 mm u zpětných zrcátek třídy I a III.

2.3.4 Hodnota normálového součinitele odrazivosti stanoveného metodou popsanou v dodatku 2 této přílohy nesmí být menší než 40 %.

Má-li zrcátko dvě polohy („denní“ a „noční“), musí „denní“ poloha dovolovat rozeznávání barev signálů používaných v silniční dopravě. Hodnota normálového součinitele odrazivosti při „noční“ poloze nesmí být menší než 4 %.

2.3.5 Při běžném užívání zrcátka si musí odrazný povrch zachovat vlastnosti uvedené v bodu 2.3.4 i po delším vystavení nepříznivým povětrnostním podmínkám.

2.4 Zkoušky

2.4.1 Reakce zpětných zrcátek na náraz a ohyb ochranného pouzdra upevněného ke stopce nebo k držáku se zkouší způsobem podle bodů 2.4.2 a 2.4.3.

- 2.4.1.1 Zkouška podle bodu 2.4.2 se nevyžaduje u vnějších zpětných zrcátek třídy II a IIs, jejichž žádná část není nezávisle na poloze seřízení níže než 2 m nad vozovkou, jestliže zatížení vozidla odpovídá maximální konstrukční hmotnosti.

V těchto případech je výrobce povinen předložit popis stanovující, že zpětné zrcátko musí být namontováno tak, aby žádná jeho část nebyla nezávisle na poloze seřízení níže než 2 m nad vozovkou, jestliže zatížení vozidla odpovídá maximální konstrukční hmotnosti.

Jestliže se tato výjimka použije, musí být držák nesmazatelně označen značkou $\widehat{2m}$ a tato skutečnost musí být zaznamenána v certifikátu schválení typu konstrukční části.

- 2.4.2 Rázová zkouška

- 2.4.2.1 Popis zkušebního zařízení

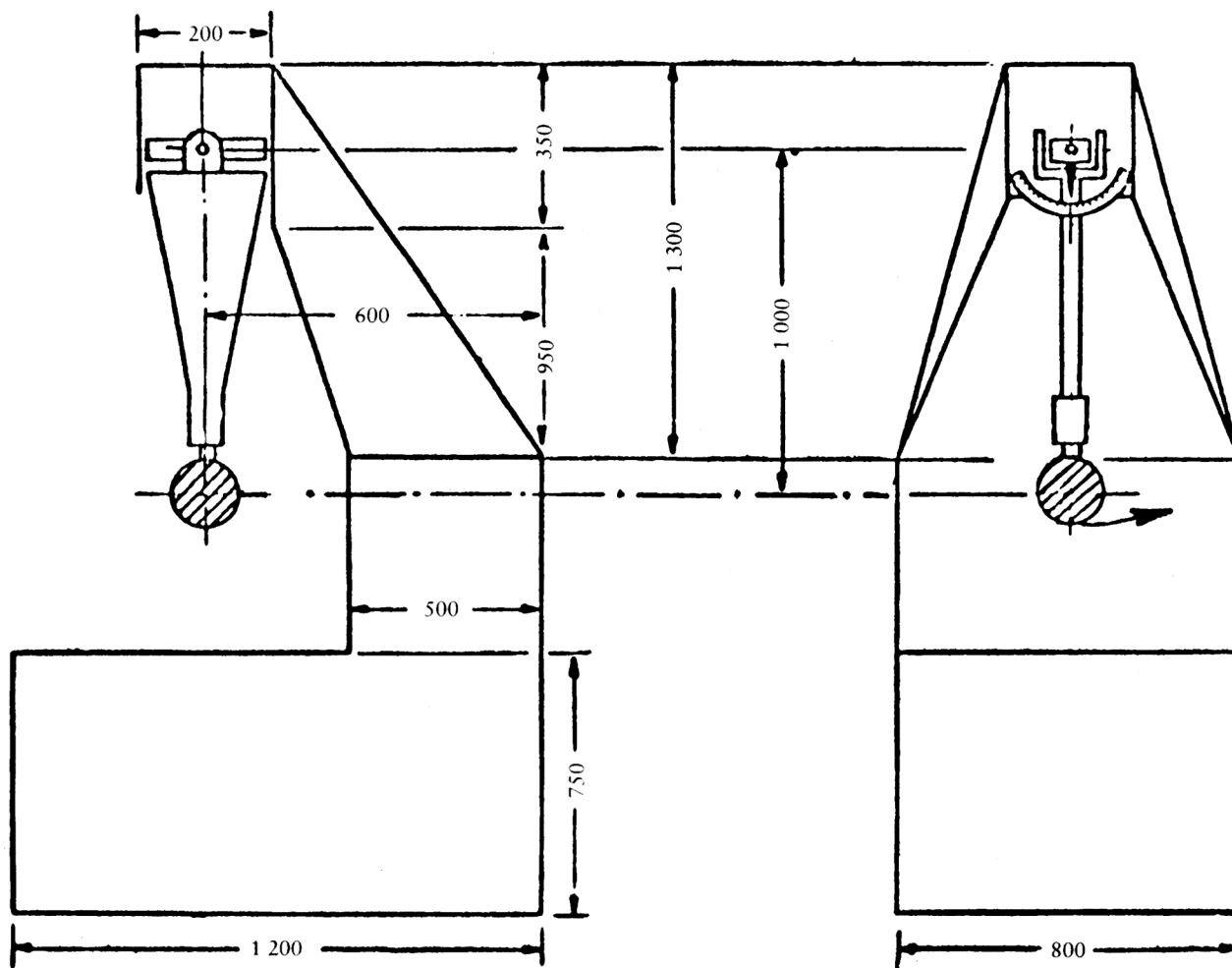
- 2.4.2.1.1 Zkušební zařízení se skládá z kyvadla, které se může kývat kolem dvou vodorovných vzájemně kolmých os, z nichž jedna je kolmá k rovině dráhy spuštěného kyvadla.

Na konci kyvadla je kladivo tvořené tuhou koulí o průměru (165 ± 1) mm potaženou pryží tloušťky 5 mm a tvrdosti 50 podle Shoreho stupnice A.

Kyvadlo je opatřeno zařízením umožňujícím stanovit maximální úhel vychýlení ramena v rovině spouštění.

V souladu s požadavky na rázovou zkoušku stanovenými v bodu 2.4.2.2.6 slouží k přidržování vzorků podpěra pevně spojená s podstavcem kyvadla.

Na obrázku 1 jsou uvedeny rozměry zkušebního zařízení a specifické konstrukční údaje.

Obrázek 1

- 2.4.2.1.2 Střed úderu kyvadla se shoduje se středem koule tvořící kladivo. Jeho vzdálenost l od osy kývání v rovině spouštění je $l \text{ m} \pm 5 \text{ mm}$. Redukovaná hmotnost kyvadla vztahovaná na střed jeho úderu je $m_0 = 6,8 \pm 0,05 \text{ kg}$ (vztah m_0 k celkové hmotnosti m a k vzdálenosti d mezi těžištěm kyvadla a jeho osou otáčení je vyjádřen rovnicí $m_0 = m \frac{d}{l}$).
- 2.4.2.2 Popis zkoušky
- 2.4.2.2.1 Zpětné zrcátko se připevní k podpěře postupem doporučeným výrobcem zrcátka, popřípadě výrobcem vozidla.
- 2.4.2.2.2 Umístění zpětného zrcátka pro zkoušku
- 2.4.2.2.2.1 Zpětná zrcátka se umístí na kyvadlovém zařízení pro rázovou zkoušku tak, aby jejich osy byly v podobné vodorovné a svislé poloze, v jaké jsou po namontování na vozidlo podle montážního návodu žadatele.
- 2.4.2.2.2.2 Je-li zpětné zrcátko seřiditelné vzhledem ke své základně, musí být zkušební poloha taková, aby natáčecí zařízení bylo v nejnepříznivější poloze v mezích stanovených žadatelem.
- 2.4.2.2.2.3 Má-li zpětné zrcátko zařízení k seřizování vzdálenosti od základny, nastaví se toto zařízení do polohy, při níž je vzdálenost mezi ochranným pouzdrům a základnou nejkratší.
- 2.4.2.2.2.4 Je-li odrazný povrch v ochranném pouzdře pohyblivý, seřídí se tak, aby jeho horní okraj, který je nejdále od vozidla, byl v poloze největšího vyčnívání z ochranného pouzdra.
- 2.4.2.2.3 S výjimkou zkoušky 2 vnitřních zpětných zrcátek (viz bod 2.4.2.2.6.1) musí vodorovná rovina a podélná svislá rovina procházející středem kladiva při kyvadle ve svislé poloze procházet středem zrcátka definovaným v bodu 1.10. Podélný směr kývání kyvadla musí být rovnoběžný se střední podélnou rovinou vozidla.
- 2.4.2.2.4 Jestliže za podmínek seřízení podle bodů 2.4.2.2.1 a 2.4.2.2.2 omezují části zpětného zrcátka překryv kladiva, musí být bod nárazu posunut ve směru kolmém k příslušné ose otáčení.
- Toto posunutí nesmí být větší, než je bezpodmínečně nutné k provedení zkoušky; musí se omezit tak, aby:
- buď byla koule ohraničující kladivo přinejmenším tečná k válci definovanému v bodu 2.1.4,
 - nebo aby bod dotyku kladiva byl ve vzdálenosti nejméně 10 mm od obvodu odrazného povrchu.
- 2.4.2.2.5 Zkouška se provede tak, že se kladivo nechá spadnout z výšky odpovídající úhlu kyvadla 60° od svislice tak, aby narazilo na zpětné zrcátko v okamžiku, kdy kyvadlo dosáhlo svislé polohy.
- 2.4.2.2.6 Zpětná zrcátka se podrobí rázu za těchto různých podmínek:
- 2.4.2.2.6.1 Vnitřní zpětná zrcátka:
- Zkouška 1 – Bod nárazu je definován v bodu 2.4.2.2.3. Při nárazu musí kladivo zasáhnout zpětné zrcátko na straně s odrazným povrchem.
 - Zkouška 2 – Bod nárazu je na okraji ochranného pouzdra; náraz je veden pod úhlem 45° k rovině odrazného povrchu zrcátka a probíhá vodorovnou rovinou procházející středem zrcátka. Náraz musí směřovat na stranu s odrazným povrchem.
- 2.4.2.2.6.2 Vnější zpětná zrcátka:
- Zkouška 1 – Bod nárazu je definován v bodu 2.4.2.2.3 nebo 2.4.2.2.4. Při nárazu musí kladivo zasáhnout zpětné zrcátko na straně s odrazným povrchem.
 - Zkouška 2 – Bod nárazu je definován v bodu 2.4.2.2.3 nebo 2.4.2.2.4. Při nárazu musí kladivo zasáhnout zpětné zrcátko na straně protilehlé odraznému povrchu.

2.4.3 Ohybová zkouška ochranného pouzdra připevněného ke stopce

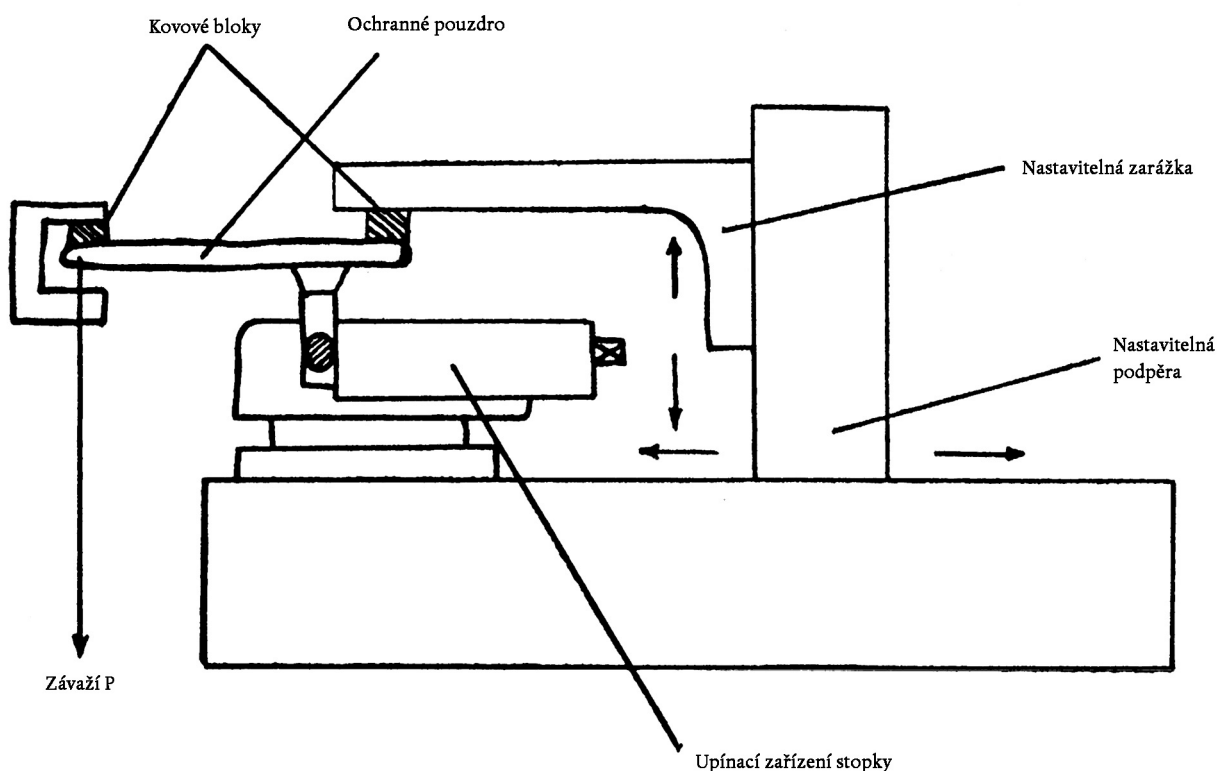
2.4.3.1 Popis zkoušky

Ochranné pouzdro se vodorovně uloží do zkušebního zařízení tak, aby seřizovací části držáku bylo možno spolehlivě upnout. Konec ochranného pouzdra, který je ve směru největšího rozměru ochranného pouzdra nejbliže k bodu připevnění seřizovací části, se znehybní pevnou zarážkou šířky 15 mm překrývající celou šířku ochranného pouzdra.

Na opačný konec ochranného pouzdra se umístí stejná zarážka tak, aby se na ni mohlo působit stanoveným zkušebním zatížením (obrázek 2).

Konec ochranného pouzdra protilehlý konci, na který se působí silou, se může upnout a nemusí se udržovat v poloze vyznačené na obrázku 2.

Příklad zařízení pro ohybovou zkoušku ochranných pouzder zpětných zrcátek

Obrázek 2

2.4.3.2 Zkušební zatížení je 25 kg a udržuje se po dobu jedné minuty.

2.5 Výsledky zkoušek

2.5.1 Při zkouškách podle bodu 2.4.2 musí kyvadlo po nárazu pokračovat v kyvu tak, aby průmět polohy ramene kyvadla na spouštěcí rovinu svíral se svislicí úhel nejméně 20°.

Přesnost měření úhlu musí být v rozmezí $\pm 1^\circ$.

Tento požadavek se nevztahuje na zpětná zrcátka přilepená na čelní sklo, na která se po zkoušce vztahuje požadavek stanovený v bodu 2.5.2.

2.5.2 Jestliže se u zpětných zrcátek přilepených na čelní sklo při zkouškách podle bodu 2.4.2 ulomí držák zrcátka, nesmí zbývající část přechýlat od základny více než o 1 cm, přičemž konfigurace zbytku po zkoušce musí vyhovovat podmínkám stanoveným v bodu 2.1.3.

2.5.3 Při zkouškách podle bodů 2.4.2 a 2.4.3 se zrcátko nesmí rozbít. Rozbití zrcátka je však přípustné, je-li splněna některá z těchto podmínek:

2.5.3.1 úlomky skla nadále lnou k zadní části ochranného pouzdra nebo k povrchu pevně spojenému s ochranným pouzdem, přičemž je přípustné částečné oddělení skla, pokud jeho rozměr na obou stranách praskliny není větší než 2,5 mm. Je přípustné, aby se v místě nárazu od povrchu skla oddělily drobné střepiny;

2.5.3.2 zrcátko je zhotoveno z bezpečnostního skla.

2.6 Podmínky EHS schválení typu konstrukční části a označení

2.6.1 *Žádost o EHS schválení typu konstrukční části*

2.6.1.1 Žádost o EHS schválení typu konstrukční části pro typ zpětného zrcátka podává držitel výrobní nebo obchodní značky nebo jeho pověřený zástupce.

2.6.1.2 Pro každý typ zpětného zrcátka je nutno k žádosti přiložit:

2.6.1.2.1 technický popis stanovující zejména typ (typy) vozidla, pro které je zpětné zrcátko určeno;

2.6.1.2.2 dostatečně podrobné výkresy pro identifikaci zpětného zrcátka spolu s návodem pro montáž; výkresy musí znázorňovat navrhovanou polohu značky EHS schválení typu konstrukční části;

2.6.1.2.3 čtyři vzorky zpětného zrcátka: tři pro zkoušky a jeden k uchování v technické zkušebně pro další zkoušky, které se mohou později ukázat nezbytné. Technická zkušebna může požadovat další vzorky.

2.6.2 *Značka EHS schválení typu konstrukční části*

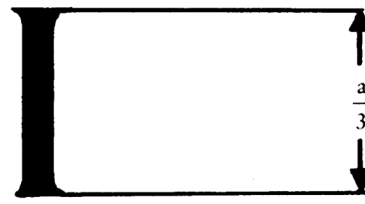
2.6.2.1 Značku EHS schválení typu konstrukční části tvoří obdélník, ve kterém je vepsáno malé písmeno „e“ a rozlišovací číslo nebo písmena členského státu, který udělil schválení typu:

- 1 pro Německo
- 2 pro Francii
- 3 pro Itálii
- 4 pro Nizozemsko
- 6 pro Belgie
- 11 pro Spojené království
- 13 pro Lucembursko
- 18 pro Dánsko
- IRL pro Irsko

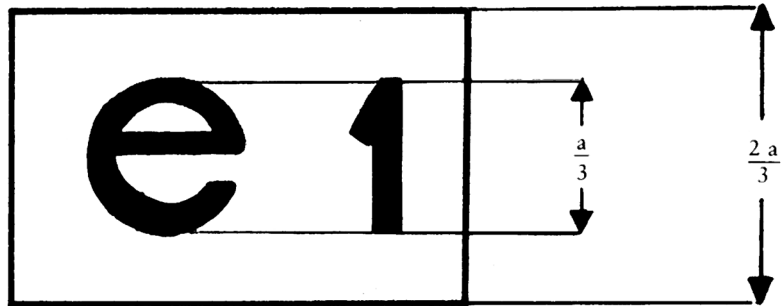
V blízkosti obdélníku musí být rovněž umístěno číslo EHS schválení typu konstrukční části.

Toto číslo se skládá z čísla schválení typu konstrukční části uvedeného na certifikátu vystaveném pro dotyčný typ (viz přílohu II), kterému předchází dvě číslice udávající pořadové číslo poslední změny směrnice Rady 71/127/EHS ve znění ke dni, kdy bylo EHS schválení typu konstrukční části uděleno. Pořadové číslo změny a číslo schválení typu konstrukční části uvedené na certifikátu se oddělí hvězdičkou. Pořadové číslo této směrnice je 01.

2.6.2.2 Výše zmíněná značka schválení typu konstrukční části (znak a číslo) se nesmazatelně vyznačí na základní konstrukční části zpětného zrcátka tak, aby byla zřetelně viditelná i po namontování zpětného zrcátka na vozidlo.

Příklady značek EHS schválení typu konstrukční části ⁽¹⁾

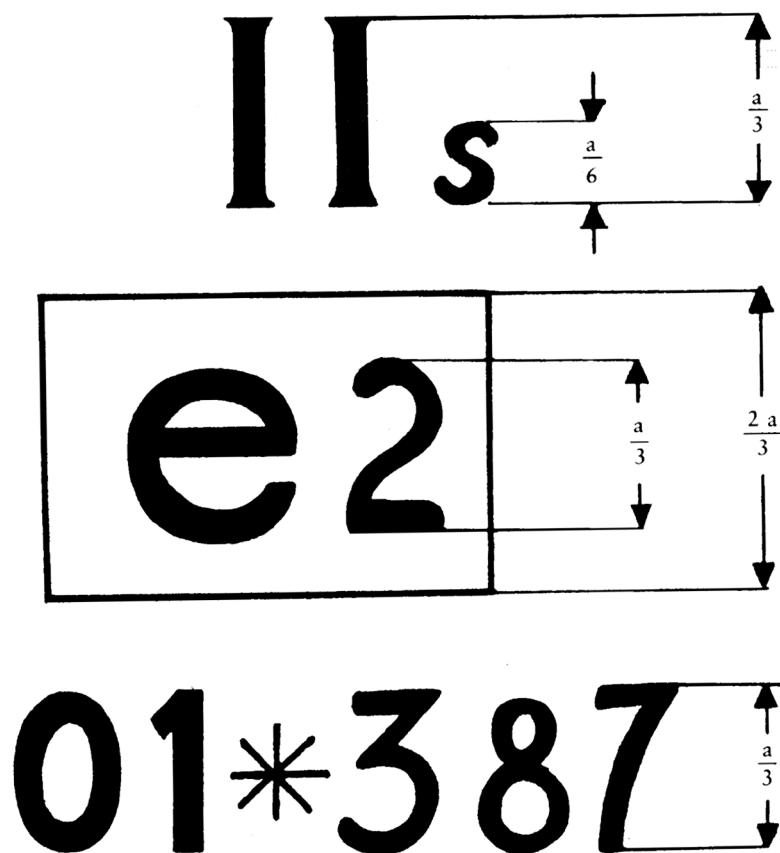
$a \geq 6 \text{ mm}$

Zrcátko opatřené výše uvedenou značkou EHS schválení typu konstrukční části je zrcátko třídy I (vnitřní zpětné zrcátko), jehož typ byl schválen v Německu (e1) pod číslem 01*1471.

⁽¹⁾ Čísla na obrázku jsou pouze orientační.

$a \geq 6 \text{ mm}$

Zrcátko opatřené výše uvedenou značkou EHS schválení typu konstrukční části je zrcátko třídy IIs (doplňkové vnější zpětné zrcátko), jehož typ byl schválen ve Francii (e2) pod číslem 01*387.

3. POŽADAVKY NA MONTÁŽ NA VOZIDLO

3.1 Obecně

3.1.1 Zpětná zrcátka musí být namontována takovým způsobem, aby zrcátko významně neměnilo změřené pole výhledu nebo aby se nechvělo takovou měrou, že by mohlo být příčinou nesprávné interpretace obrazu vnímaného řidičem.

3.1.1.1 Podmínky uvedené v bodu 3.1.1 musí být dodrženy při pohybu vozidla rychlostí do 80 % jeho maximální konstrukční rychlosti, avšak nejvýše 150 km/h.

3.1.2 Na vozidla kategorií M_2 , M_3 , N_2 a N_3 musí být namontována vnější zpětná zrcátka třídy II a na vozidla kategorií M_1 a N_1 musí být namontována vnější zpětná zrcátka třídy II nebo třídy III.

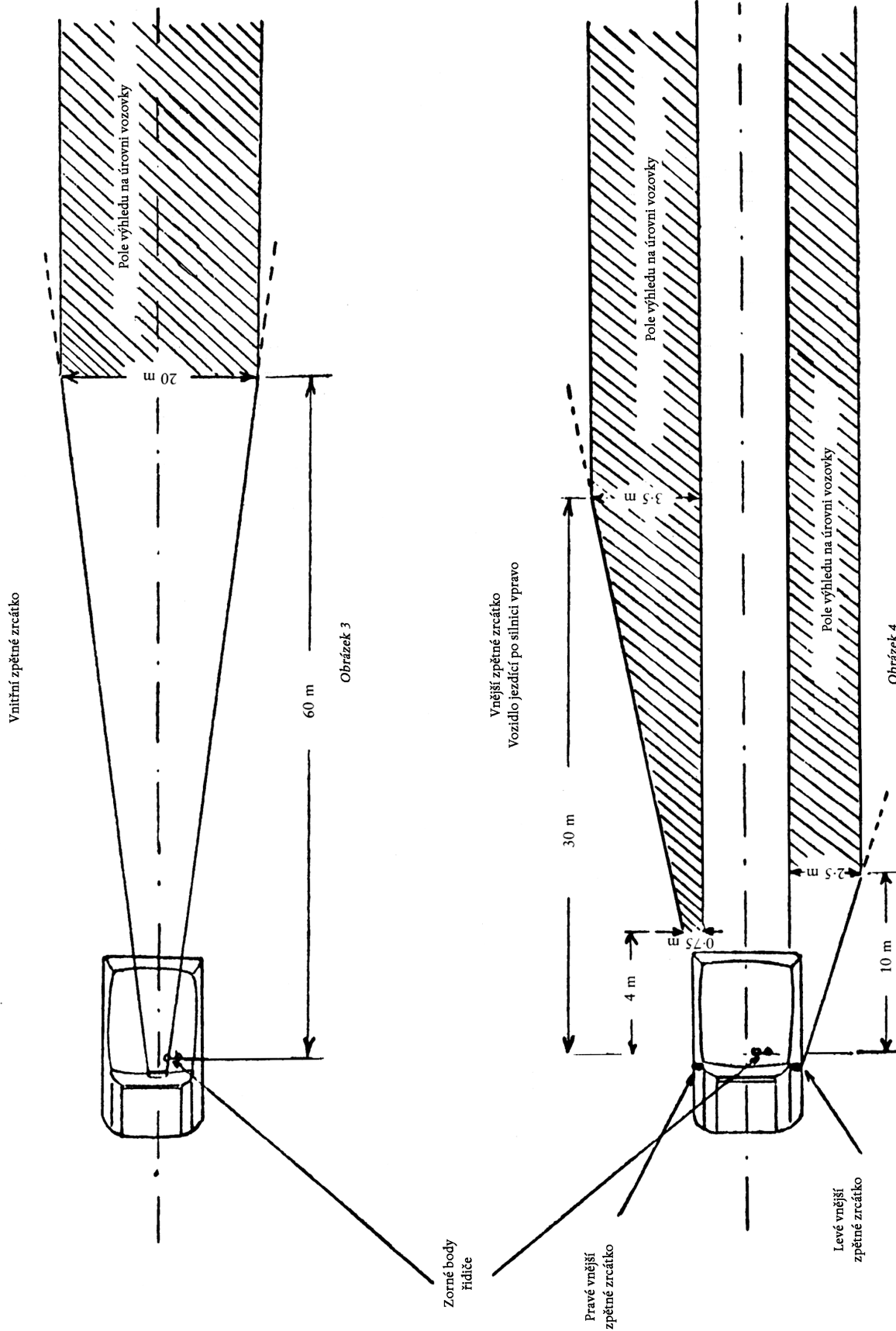
3.2 Počet a umístění

3.2.1 Zpětná zrcátka musí být umístěna tak, aby řidič sedící na sedadle v obvyklé jízdě měl jasný výhled na silnici za vozidlem.

3.2.2 Všechna vozidla kategorií M_1 a N_1 musí být vybavena jak vnitřním, tak vnějším zpětným zrcátkem. Vnější zpětné zrcátko musí být namontováno na levé straně vozidla v členských státech s pravostranným provozem a na pravé straně v členských státech s levostranným provozem.

- 3.2.2.1 Jestliže vnitřní zpětné zrcátko nesplňuje požadavky stanovené v bodu 3.4.2, musí být na vozidle namontováno doplňkové zpětné zrcátko. Toto zrcátko musí být namontováno na pravé straně vozidla v členských státech s pravostranným provozem a na levé straně v členských státech s levostranným provozem.
- 3.2.2.2 Jestliže vnitřní zpětné zrcátko neumožňuje výhled směrem dozadu, jeho namontování se nepožaduje.
- 3.2.3 Všechna vozidla kategorií M_2 , M_3 , N_2 a N_3 musí mít namontována dvě vnější zpětná zrcátka, po jednom na každé straně vozidla.
- 3.2.4 Vnější zpětná zrcátka musí být viditelná bočními okny nebo částí čelního skla stíranou stíračem. Toto ustanovení se nevztahuje na vnější zpětná zrcátka namontovaná na pravé straně vozidel kategorií M_2 a M_3 v členských státech s pravostranným provozem a na levé straně vozidel stejných kategorií v členských státech s levostranným provozem.
- 3.2.5 Pro každé vozidlo v provedení podvozku s kabinou, u kterého se měří pole výhledu, musí být výrobcem uvedeny největší a nejmenší šířky karoserie a v případě potřeby simulovány maketou čelního panelu. Veškeré konfigurace vozidla a zpětných zrcátek uvažované při zkouškách musí být uvedeny v certifikátu schválení typu vozidla.
- 3.2.6 Zrcátka skládající se ze dvou zrcadlových ploch („lomená“ nebo „dvojitá“ zrcátka) nejsou přípustná, jestliže ke splnění požadavků na pole výhledu jsou nezbytné obě zrcadlové plochy zrcátka. Přípustné jsou však v případě, kdy hlavní zrcadlová plocha splňuje všechny požadavky pro výhled zrcátky třídy II nebo III. Pomocná zrcadlová plocha se bere v úvahu při stanovení výšky zrcátka nad vozovkou a při posuzování vnějších výčnělků podle bodu 3.2.10. Ochranné pouzdro pomocné zrcadlové plochy musí také splňovat požadavky podle bodu 2.1.2.
- 3.2.7 Předepsané vnější zpětné zrcátko na straně řidiče musí být umístěno tak, aby úhel mezi střední podélnou vrislou rovinou vozidla a vrislou rovinou procházející středem zpětného zrcátka a středem úsečky dlouhé 65 mm, která spojuje oba zorné body řidiče, nebyl větší než 55°.
- 3.2.8 Zpětná zrcátka nesmějí přechýlat přes vnější obrys karoserie vozidla podstatně více, než je nezbytné ke splnění požadavků na pole výhledu stanovených v bodu 3.4.
- 3.2.9 Je-li spodní okraj vnějšího zpětného zrcátka při plně zatíženém vozidle vzdálen od vozovky méně než 2 m, nesmí toto zpětné zrcátko přechýlat celkovou šířku vozidla, měřenou bez vnějších zrcátek, o více než 0,2 m.
- 3.2.10 Za podmínek stanovených v bodech 3.2.8 a 3.2.9 mohou zpětná zrcátka přechýlat přes maximální přípustnou šířku vozidla.
- 3.3 **Seřizování**
- 3.3.1 Řidič musí být schopen seřizovat vnitřní zpětné zrcátko ze své jízdni polohy.
- 3.3.2 Vnější zpětné zrcátko umístěné na straně řidiče musí být možno seřizovat zevnitř vozidla při zavřených dveřích, okno může být otevřené. Poloha zrcátka se však může aretovat zvenčí.
- 3.3.3 Bod 3.3.2 se nevztahuje na vnější zpětná zrcátka, která po vysunutí ze sklopené polohy mohou být bez seřizování vrácena do původní polohy.
- 3.4 **Pole výhledu**
- 3.4.1 *Obecně*
- Níže definovaná pole výhledu se vztahují k ambinokulárnímu vidění, přičemž oči jsou v poloze „zorných bodů řidiče“ definovaných výše v bodu 1.12. Pole výhledu se stanoví na vozidle v provozním stavu podle bodu 2.6 přílohy I směrnice 70/156/EHS, rozšířeném o jednoho cestujícího hmotnosti 75 kg ± 1 % na předním sedadle. Pole výhledu se stanoví průhledem oken, jejichž celkový součinitel průchodu světla měřený kolmo k povrchu je nejméně 70 %.
- 3.4.2 *Vnitřní zpětné zrcátko*
- Pole výhledu musí být takové, aby řidič byl schopen vidět přinejmenším 20 m širokou rovinnou a vodorovnou část vozovky, která má střed na střední podélné vrislé rovině vozidla a sahá od místa vzdáleného 60 m za zornými body řidiče až k obzoru (obrázek 3).
- 3.4.2.1 Zmenšení pole výhledu opěrkami hlavy a takovým zařízením, jako jsou sluneční clony, stírač zadního okna a prvky vyhřívání zadního okna, je přípustné za předpokladu, že předepsané pole výhledu není v průmětu do roviny kolmé ke střední podélné rovině vozidla zmenšeno o více než 15 %.

- 3.4.3 *Levá vnější zpětná zrcátka u vozidel jezdících po pravé straně vozovky a pravá vnější zrcátka u vozidel jezdících po levé straně vozovky*
- 3.4.3.1 Pole výhledu musí být takové, aby řidič byl schopen vidět přinejmenším 2,5 m širokou rovinnou a vodorovnou část vozovky, která je ohraničena vpravo (u vozidel jezdících vpravo) nebo vlevo (u vozidel jezdících vlevo) rovinou rovnoběžnou se střední podélnou svislou rovinou vozidla a procházející krajním levým (u vozidel jezdících vpravo) nebo krajním pravým bodem vozidla (u vozidel jezdících vlevo) a která sahá od místa vzdáleného 10 m za zornými body řidiče až k obzoru (obrázek 4).
- 3.4.4 *Pravá vnější zpětná zrcátka u vozidel jezdících vpravo a levá vnější zpětná zrcátka u vozidel jezdících vlevo*
- 3.4.4.1 Pole výhledu musí být takové, aby řidič byl schopen vidět přinejmenším 3,5 m širokou rovinnou a vodorovnou část vozovky, která je ohraničena vlevo (u vozidel jezdících vpravo) nebo vpravo (u vozidel jezdících vlevo) rovinou rovnoběžnou se střední podélnou svislou rovinou vozidla a procházející krajním pravým (u vozidel jezdících vpravo) nebo krajním levým bodem vozidla (u vozidel jezdících vlevo) a která sahá od místa vzdáleného 30 m za zornými body řidiče až k obzoru.
- 3.4.4.2 Mimo to musí být vozovka řidičem viditelná v šíři 0,75 m, počínaje bodem vzdáleným 4 m směrem dozadu od svislé (příčné) roviny procházející zornými body řidiče (obrázek 4).
- 3.4.5 *Překážky ve výhledu*
- Při stanovení výše uváděného pole výhledu se neberou v úvahu překážky způsobené dveřními klikami, obrysovými svítilnami, směrovými svítilnami, ukončením zadních nárazníků a dalšími překážkami způsobovanými podobnými prvky karoserie.
- 3.4.6 *Zkušební postup*
- Pole výhledu se stanoví tak, že se v zorných bodech umístí výkonné světelné zdroje a měří se světlo dopadající na kontrolní svislou promítací plochu. Mohou se použít i jiné rovnocenné metody.

Dodatek 1

POSTUP URČENÍ POLOMĚRU KŘIVOSTI r ODRAZNÉHO POVRCHU ZPĚTNÉHO ZRCÁTKA

1. MĚŘENÍ
 - 1.1 **Zařízení**

Použije se „sférometr“ znázorněný na obrázku 1.
 - 1.2 **Měřicí body**
 - 1.2.1 Hlavní poloměry křivosti se měří ve třech bodech ležících co nejbliže polohám v jedné třetině, polovině a dvou třetinách vzdálenosti na oblouku odrazného povrchu procházejícím středem zrcátka a rovnoběžném s úsečkou b nebo na oblouku procházejícím středem zrcátka, který je k úsečce b kolmý, je-li tento oblouk delší.
 - 1.2.2 Není-li vzhledem k rozměrům zrcátka možné provést měření ve směrech definovaných v bodu 1.8 přílohy I, mohou technické zkušebny odpovědné za zkoušky provést měření podle tohoto bodu ve dvou kolmých směrech co nejbližších výše předepsaným směrům.

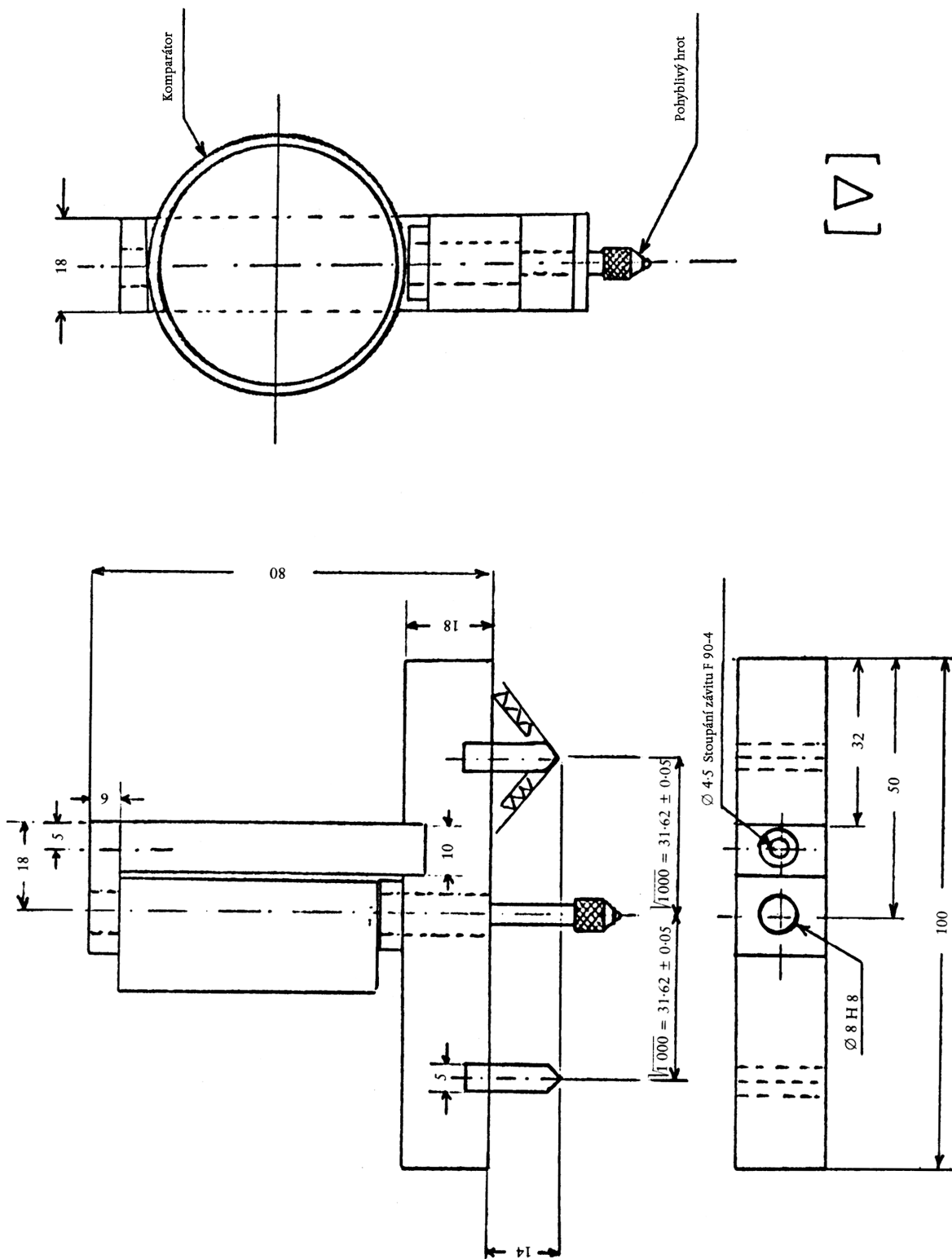
2. VÝPOČET POLOMĚRU KŘIVOSTI (r)

Poloměr r vyjádřený v mm se vypočte podle vzorce:

$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

kde:

- r_{p1} = je poloměr křivosti v prvním měřicím bodu,
 r_{p2} = je poloměr křivosti v druhém měřicím bodu,
 r_{p3} = je poloměr křivosti v třetím měřicím bodu.

Obrázek 1

Dodatek 2

ZKUŠEBNÍ POSTUP PRO URČENÍ ODRAZIVOSTI

1. DEFINICE
 - 1.1 „Standardní osvětlovací zdroj CIE A⁽¹⁾“: kolorimetrický osvětlovací zdroj představující černé těleso při $T_{68} = 2\,855,6$ K.
 - 1.2 „Standardní zdroj CIE A⁽¹⁾“: plynem plněná žárovka s wolframovým vláknem s provozní teplotou barvy $T_{68} = 2\,855,6$ K.
 - 1.3 „Standardní kolorimetrický pozorovací přístroj CIE 1931“⁽¹⁾: přijímač záření, jehož kolorimetrické charakteristiky odpovídají hodnotám spektrálních trichromatických složek $\bar{x}(\lambda)$, $\bar{y}(\lambda)$, $\bar{z}(\lambda)$ (viz tabulku).
 - 1.4 „Spektrální trichromatické složky CIE“⁽¹⁾: trichromatické hodnoty spektrálních složek izoenergetického spektra v systému CIE (XYZ).
 - 1.5 „Fotopické vidění“⁽¹⁾: vidění normálním okem, je-li přizpůsobeno hladinám jasu nejméně několika kandel na čtvereční metr.
2. PŘÍSTROJ
 - 2.1 **Obecně**

Přístroj se skládá ze zdroje světla, držáku zkoušeného vzorku, přijímače s fotosnímačem a indikátorem (viz obrázek 1) a z prostředků k potlačení účinku vnějšího světla.

Přijímač může obsahovat Ulbrichtovu kouli usnadňující měření odrazivosti nerovinných (vypuklých) zrcátke (viz obrázek 2).
 - 2.2 **Spektrální charakteristiky světelného zdroje a přijímače**

Světelným zdrojem je standardní zdroj CIE A spojený s optickým systémem zajišťujícím téměř rovnoběžný svazek světelných paprsků. K udržování stálého napětí na žárovce za provozu přístroje se doporučuje použít stabilizátor napětí.

Přijímač musí obsahovat fotosnímač se speciální odezvou úměrnou fotopické světelné účinnosti standardního kolorimetrického pozorovacího přístroje CIE 1931 (viz tabulku). Lze použít též jinou kombinaci osvětlovacího zdroje s filtrem a přijímačem, která poskytuje celkově rovnocenné výsledky jako standardní osvětlovací zdroj CIE A a fotopické vidění. Používá-li se v přijímači Ulbrichtova koule, musí být vnitřní povrch koule opatřen povlakem matné (difuzní) spektrálně neselektivní bílé barvy.
 - 2.3 **Geometrické podmínky**

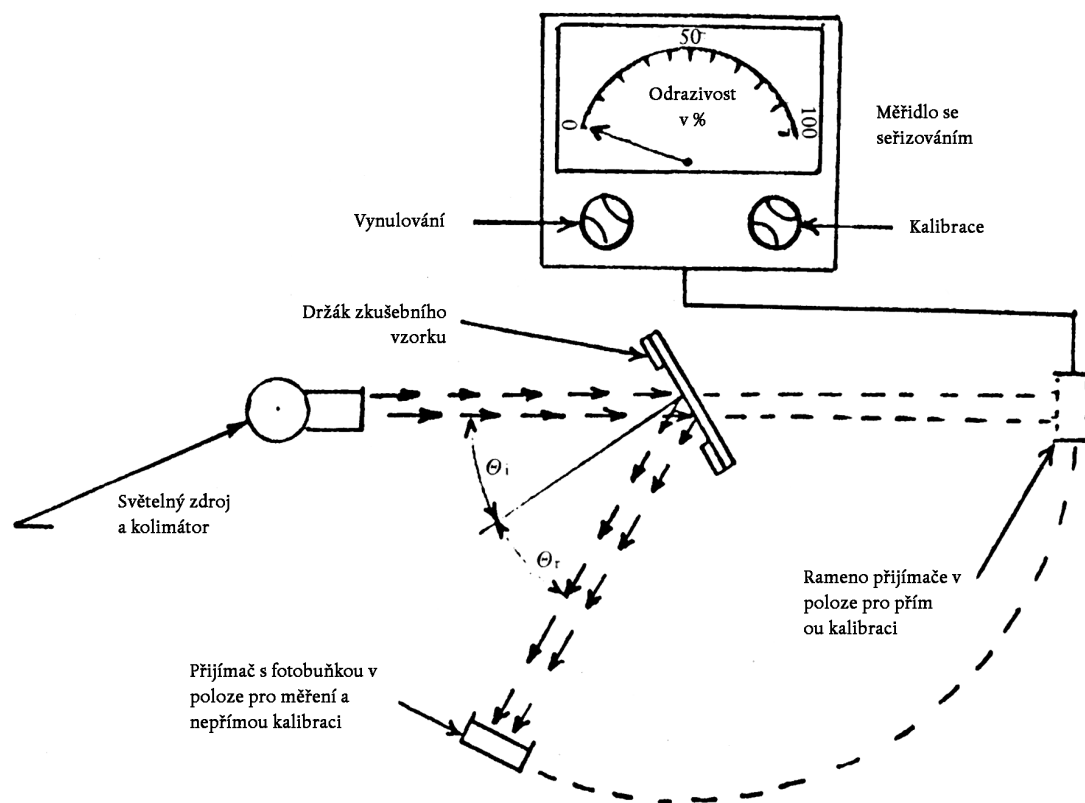
Svazek dopadajících světelných paprsků musí svírat s kolmicí na zkoušený povrch pokud možno úhel Θ $0,44 \pm 0,09$ rad (neboli $25 \pm 5^\circ$) a nesmí překročit horní mezní hodnotu (tj. $0,53$ rad neboli 30°). Osa přijímače musí s touto kolmicí svírat úhel Θ rovnající se úhlu dopadajícího svazku světelných paprsků (viz obrázek 1). Svazek dopadajících světelných paprsků musí mít při dopadu na zkušební povrch průměr nejméně 19 mm. Odražený svazek paprsků nesmí být širší než citlivá plocha fotosnímače, nesmí pokrývat méně než 50 % této plochy a musí pokud možno překrývat stejnou část plochy jako svazek paprsků použitý při kalibraci přístroje.

Používá-li se v přijímači Ulbrichtova koule, musí být její průměr nejméně 127 mm. Otvory ve stěně koule pro vzorek a dopadající svazek paprsků musí být dostatečně velké, aby umožňovaly plný průchod dopadajícího i odraženého svazku paprsků. Fotosnímač musí být umístěn tak, aby přímo nezachycoval světlo dopadajícího ani odraženého svazku paprsků.

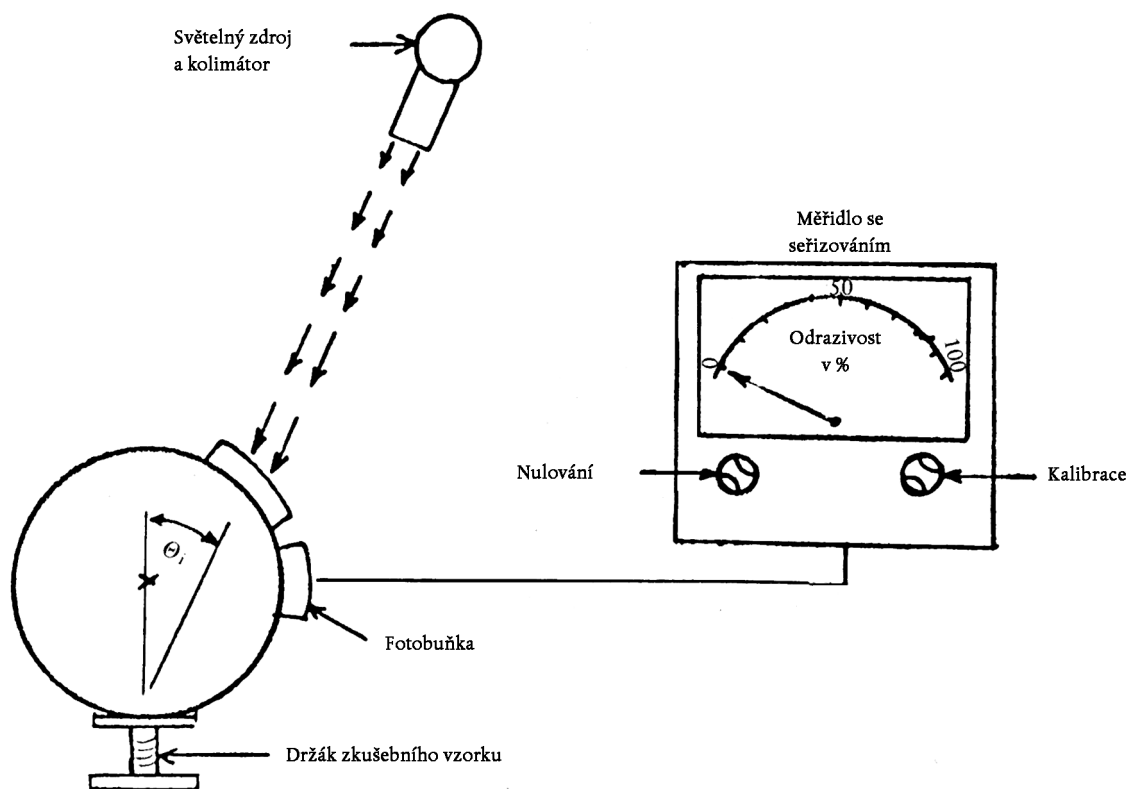
⁽¹⁾ Definice jsou převzaty z publikace CIE 50 (45), Mezinárodní elektronický slovník, skupina 45: Osvětlování.

- 2.4 **Elektrické charakteristiky soustavy fotosnímač-indikátor**
Výstup fotosnímače udávaný indikátorem musí být lineární funkcí svítivosti na fotocitlivé ploše. Musí být zajištěny prostředky (elektrické nebo optické, popř. obojí) k usnadnění nulovacího a kalibračního seřizování. Tyto prostředky nesmějí ovlivnit linearitu nebo spektrální charakteristiky přístroje. Přesnost soustavy přijímač-indikátor musí být v rozmezí $\pm 2 \%$ plné výchylky nebo $\pm 10 \%$ měřené hodnoty, podle toho, která hodnota je menší.
- 2.5 **Držák zkoušeného vzorku**
Tento mechanismus musí umožňovat umístění zkušební vzorku tak, aby se osy ramene zdroje a přijímače protínaly na odrazném povrchu. Tento odrazný povrch může být uvnitř vzorku zrcátka nebo na některé z jeho stran, podle toho, zda jde o typ zpětného zrcátka s prvním povrchem, druhým povrchem nebo o hranolové zrcátko sklopného typu.
3. POSTUP
- 3.1 **Metoda přímé kalibrace**
U metody přímé kalibrace se jako porovnávací etalon užívá vzduch. Tato metoda se používá u přístrojů konstruovaných tak, že dovolují kalibraci v rozsahu 100 % stupnice zapojením přijímače přímo do osy světelného zdroje (viz obrázek 1).
Tato metoda dovoluje v určitých případech (např. při měření povrchů s malou odrazivostí) použití mezilehlého kalibračního bodu (mezi 0 a 100 % rozsahu stupnice). V těchto případech je zapotřebí zařadit do optické dráhy neutrální filtr se známou prostupností a seřizovat kalibrační systém, dokud měřič neukazuje procento prostupnosti neutrálního filtru. Před zahájením měření odrazivosti se tento filtr vyjme.
- 3.2 **Metoda nepřímé kalibrace**
Metoda nepřímé kalibrace se používá u přístrojů se stálým zdrojem a stálou geometrií přijímače. Je zapotřebí vhodně kalibrovaný a udržovaný etalon odrazivosti. Tímto porovnávacím etalonem má být pokud možno rovinné zrcátko s hodnotou odrazivosti co nejbližší zkoušeným vzorkům.
- 3.3 **Měření rovinných zrcátek**
Odrazivost vzorků rovinných zrcátek lze měřit na přístrojích, u nichž se používá přímá nebo nepřímá metoda kalibrace. Hodnota odrazivosti se přímo odečte na stupnici indikátoru.
- 3.4 **Měření nerovinných (vypuklých) zrcátek**
Měření odrazivosti nerovinných (vypuklých) zrcátek vyžaduje použití přístrojů s Ulbrichtovou koulí v přijímači (viz obrázek 2). Ukazuje-li indikátor přístroje u etalonového zrcátka s odrazivostí $E \%$ počet dílků n_e , pak u zrcátka s neznámou odrazivostí bude počet dílků n_x odpovídat odrazivosti $X \%$ podle vzorce:

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$

Obrázek 1. Obecné schéma reflektometru se znázorněním geometrie pro dvě kalibrační metody.

Obrázek 2. Obecné schéma přístroje pro měření odrazivosti s Ulbrichtovou koulí v přijímači

Hodnoty spektrálních trichromatických složek standardního kolorimetrického pozorovacího přístroje CIE
1931 ⁽¹⁾

(Tabulka byla převzata z publikace IEC 50 (45) (1970))

λ [nm]	$\bar{x}(\lambda)$	$\bar{y}(\lambda)$	$\bar{z}(\lambda)$
380	0,001 4	0,000 0	0,006 5
390	0,004 2	0,000 1	0,020 1
400	0,014 3	0,000 4	0,067 9
410	0,043 5	0,001 2	0,207 4
420	0,134 4	0,004 0	0,645 6
430	0,283 9	0,011 6	1,385 6
440	0,348 3	0,023 0	1,747 1
450	0,336 2	0,038 0	1,772 1
460	0,290 8	0,060 0	1,669 2
470	0,195 4	0,091 0	1,287 6
480	0,095 6	0,139 0	0,813 0
490	0,032 0	0,208 0	0,465 2
500	0,004 9	0,323 0	0,272 0
510	0,009 3	0,503 0	0,158 2
520	0,063 3	0,710 0	0,078 2
530	0,165 5	0,862 0	0,042 2
540	0,290 4	0,954 0	0,020 3
550	0,433 4	0,995 0	0,008 7
560	0,594 5	0,995 0	0,003 9
570	0,762 1	0,952 0	0,002 1
580	0,916 3	0,870 0	0,001 7
590	1,026 3	0,757 0	0,001 1
600	1,062 2	0,631 0	0,000 8
610	1,002 6	0,503 0	0,000 3
620	0,854 4	0,381 0	0,000 2
630	0,642 4	0,265 0	0,000 0
640	0,447 9	0,175 0	0,000 0
650	0,283 5	0,107 0	0,000 0
660	0,164 9	0,061 0	0,000 0
670	0,087 4	0,032 0	0,000 0
680	0,046 8	0,017 0	0,000 0
690	0,022 7	0,008 2	0,000 0
700	0,011 4	0,004 1	0,000 0
710	0,005 8	0,002 1	0,000 0
720	0,002 9	0,001 0	0,000 0
730	0,001 4	0,000 5	0,000 0
740	0,000 7	0,000 2 ⁽¹⁾	0,000 0
750	0,000 3	0,000 1	0,000 0
760	0,000 2	0,000 1	0,000 0
770	0,000 1	0,000 0	0,000 0
780	0,000 0	0,000 0	0,000 0

⁽¹⁾ Změněno v roce 1966 (ze 3 na 2).

⁽¹⁾ Zkrácená tabulka. Hodnoty $\bar{y}(\lambda) = V(\lambda)$ jsou zaokrouhleny na čtyři desetinná místa.

PŘÍLOHA II

VZOR CERTIFIKÁTU EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

Název správního orgánu

Sdělení týkající se udělení, odmítnutí nebo odejmutí EHS schválení typu konstrukční části pro zpětné zrcátko

- EHS schválení typu konstrukční části č
1. Výrobní nebo obchodní značka
 2. Třída (I, II, III, IIs, IIIs) ⁽¹⁾.....
 3. Jméno a adresa výrobce
 4. Jméno a adresa zplnomocněného zástupce výrobce
 5. Značka podle bodu 2.4.1.1 přílohy I: ano/ne ⁽¹⁾
 6. Datum předložení ke schválení typu
 7. Technická zkušebna
 8. Datum a číslo zkušebního protokolu
 9. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí EHS schválení typu konstrukční části ⁽¹⁾
 10. Místo
 11. Datum
 12. K tomuto certifikátu jsou přiloženy následující dokumenty opatřené výše uvedeným číslem schválení typu konstrukční části
- (popisy, výkresy, diagramy a obrázky zpětného zrcátka)
- Tyto dokumenty musí být poskytnuty příslušným orgánům ostatních členských států, pokud o to výslovně požádají.
13. Poznámky, zejména týkající se omezení použití nebo podmínek montáže

.....
podpis

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA III

PŘÍLOHA K CERTIFIKÁTU EHS SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA Z HLEDISKA MONTÁŽE ZPĚTNÝCH ZRCÁTEK

(Čl. 4 odst. 2 a článek 10 směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel)

Název správního orgánu

S schválení typu konstrukční části č.: rozšíření ⁽¹⁾

1. Výrobní nebo obchodní značka vozidla
2. Typ vozidla
3. Jméno a adresa výrobce vozidla
4. Jméno a adresa zplnomocněného zástupce výrobce
5. Výrobní nebo obchodní značka zpětných zrcátek a čísla schválení typu konstrukční části:
6. Rozšíření EHS schválení typu vozidla na další typy zpětných zrcátek:
7. Údaje pro identifikaci R-bodu určujícího jízdní polohu řidiče
8. Maximální a minimální šířka karoserie, pro kterou bylo uděleno schválení typu zpětných zrcátek (v případě vozidel v provedení podvozku s kabinou podle bodu 3.2.5 přílohy I)
9. Datum předložení vozidla k EHS schválení typu
10. Technická zkušebna provádějící ověření shody pro účely EHS schválení typu
11. Datum protokolu vydaného technickou zkušebnou
12. Číslo protokolu vydaného technickou zkušebnou
13. EHS schválení typu z hlediska montáže zpětných zrcátek uděleno/odmítnuto⁽¹⁾
14. Rozšíření EHS schválení typu z hlediska montáže zpětných zrcátek uděleno/odmítnuto⁽²⁾
15. Místo
16. Datum
17. Podpis

⁽¹⁾ Pokud připadá v úvahu, uveďte, zda jde o první, druhé atd. rozšíření původního EHS schválení typu.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

18. K tomuto certifikátu jsou přiloženy následující dokumenty opatřené výše uvedeným číslem schválení typu:
- výkresy sestavy zpětných zrcátek,
 - výkresy a plány znázorňující montážní polohy a vlastnosti částí konstrukce, ke které jsou zpětná zrcátka montována,
 - celkový pohled zepředu, zezadu a pohled na prostor pro cestující znázorňující, kam jsou montována vnitřní zpětná zrcátka.

Tyto dokumenty musí být poskytnuty příslušným orgánům ostatních členských států, pokud o to výslovně požádají.

—

PŘÍLOHA IV

POSTUP PRO URČENÍ H-BODU A PRO OVĚŘENÍ VZÁJEMNÉ POLOHY R-BODU A H-BODU

Pro tento účel jsou použitelné odpovídající části přílohy III směrnice 77/649/EHS.

—